



KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 20.7.2016 r.
COM(2016) 479 final

ANNEXES 1 to 6

ZAŁĄCZNIKI

do

wniosku dotyczącego ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych pochodzących z działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji mających znaczenie dla zmiany klimatu

{ SWD(2016) 246 final }
{ SWD(2016) 249 final }

Załącznik I: Gazy cieplarniane i rezerwuary węgla

A. Gazy cieplarniane zgodnie z art. 2:

- a) dwutlenek węgla (CO₂);
- b) metan (CH₄);
- c) podtlenek azotu (N₂O)

wyrażane w tonach ekwiwalentu CO₂ określonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 525/2013.

B. Rezerwuary węgla zgodnie z art. 5 ust. 4:

- a) biomasa nadziemna;
- b) biomasa podziemna;
- c) ściółka;
- d) martwe drewno;
- e) węgiel organiczny w materii gleby;
- f) dla gruntów zalesionych i zarządzanych gruntów leśnych: pozyskane produkty drzewne.

Załącznik II: Minimalne wartości wielkości obszaru, zwarcia drzewostanu i wysokości drzew oraz poziomów referencyjnych dla lasów

Minimalne wartości wielkości obszaru, zwarcia drzewostanu i wysokości drzew			
Państwo członkowskie	Powierzchnia (ha)	Zwarcie drzewostanu (%)	Wysokość drzew (m)
Belgia	0,5	20	5
Bułgaria	0,1	10	5
Chorwacja	0,1	10	2
Czechy	0,05	30	2
Dania	0,5	10	5
Niemcy	0,1	10	5
Estonia	0,5	30	2
Irlandia	0,1	20	5
Grecja	0,3	25	2
Hiszpania	1,0	20	3
Francja	0,5	10	5
Włochy	0,5	10	5

Cypr			
Łotwa	0,1	20	5
Litwa	0,1	30	5
Luksemburg	0,5	10	5
Węgry	0,5	30	5
Malta			
Niderlandy	0,5	20	5
Austria	0,05	30	2
Polska	0,1	10	2
Portugalia	1,0	10	5
Rumunia	0,25	10	5
Słowenia	0,25	30	2
Słowacja	0,3	20	5
Finlandia	0,5	10	5
Szwecja	0,5	10	5
Zjednoczone Królestwo	0,1	20	2

Poziomy referencyjne dla lasów danego państwa członkowskiego, w tym pozyskane produkty drzewne

Państwo członkowskie	Gg ekwiwalentu dwutlenku węgla (CO₂) rocznie
Belgia	-2 499
Bułgaria	-7 950
Chorwacja	-6 289
Czechy	-4 686
Dania	409
Niemcy	-22 418
Estonia	-2 741
Irlandia	-142
Grecja	-1 830
Hiszpania	-23 100
Francja	-67 410
Włochy	-22 166
Cypr	-157
Łotwa	-16 302
Litwa	-4 552
Luksemburg	-418
Węgry	-1 000
Malta	-49
Niderlandy	-1 425
Austria	-6 516
Polska	-27 133
Portugalia	-6 830
Rumunia	-15 793
Słowenia	-3 171
Słowacja	-1 084
Finlandia	-20 466
Szwecja	-41 336
Zjednoczone Królestwo	-8 268

**Załącznik III: Rok odniesienia/bazowy do celów obliczenia
pułapu zgodnie z art. 8 ust. 2**

Państwo członkowskie	Rok odniesienia
Belgia	1990
Bułgaria	1988
Chorwacja	1990
Czechy	1990
Dania	1990
Niemcy	1990
Estonia	1990
Irlandia	1990
Grecja	1990
Hiszpania	1990
Francja	1990
Włochy	1990
Cypr	
Łotwa	1990
Litwa	1990
Luksemburg	1990
Węgry	1985-87
Malta	
Niderlandy	1990
Austria	1990
Polska	1988
Portugalia	1990
Rumunia	1989
Słowenia	1986
Słowacja	1990
Finlandia	1990
Szwecja	1990
Zjednoczone Królestwo	1990

Załącznik IV: Krajowy plan rozliczania dla leśnictwa zawierający zaktualizowany poziom referencyjny danego państwa członkowskiego

A. Kryteria określania poziomów referencyjnych dla lasów

Poziomy referencyjne dla lasów danego państwa członkowskiego ustala się zgodnie z następującymi kryteriami:

- a) poziomy referencyjne są spójne z celem polegającym na osiągnięciu w drugiej połowie bieżącego stulecia równowagi „między emisjami antropogenicznymi z poszczególnych źródeł a usuwaniem gazów cieplarnianych przez ich pochłaniacze”;
- b) poziomy referencyjne gwarantują, że sama obecność zasobów węgla jest wyłączona z rozliczania;
- c) poziomy referencyjne powinny zapewnić solidne i wiarygodne rozliczenie, aby zagwarantować, że emisje i pochłanianie wynikające ze stosowania biomasy zostały odpowiednio uwzględnione;
- d) poziomy referencyjne uwzględniają rezerwuar węgla, jaki stanowią pozyskane produkty drzewne, pozwalając na porównanie między założeniem ich natychmiastowego utleniania a zastosowaniem funkcji rozpadu pierwszego stopnia i wartości czasu połowicznego rozpadu;
- e) poziomy referencyjne powinny uwzględniać cel, jakim jest przyczynianie się do ochrony różnorodności biologicznej i zrównoważone wykorzystywanie zasobów naturalnych, jak określono w strategii leśnej UE, politykach leśnych państw członkowskich i unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej;
- f) poziomy referencyjne powinny być spójne z krajowymi prognozami dotyczącymi antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych według ich źródeł oraz pochłanianiem zgłoszonym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 525/2013;
- g) poziomy referencyjne powinny być spójne z wykazami gazów cieplarnianych i odpowiednimi danymi historycznymi i opierać się na przejrzystych, spójnych, porównywalnych, pełnych i dokładnych informacjach. W szczególności model stosowany do ustalenia poziomu referencyjnego musi być w stanie odtworzyć dane historyczne z krajowego wykazu gazów cieplarnianych.

B. Elementy krajowego planu rozliczania dla leśnictwa

Krajowy plan rozliczania dla leśnictwa, przedłożony zgodnie z art. 8 niniejszego rozporządzenia, zawiera następujące elementy:

- a) ogólny opis budowania poziomu referencyjnego oraz opis, w jaki sposób kryteria zawarte w niniejszym rozporządzeniu zostały wzięte pod uwagę;
- b) identyfikację rezerwuarów węgla i gazów cieplarnianych włączonych do poziomu referencyjnego, powody uzasadniające nieuwzględnienie rezerwuaru węgla w poziomie referencyjnym, oraz wykazanie spójności między rezerwuarami uwzględnionymi w poziomie referencyjnym;
- c) opis podejścia, metod i modeli, w tym dane ilościowe, wykorzystane w budowaniu poziomu referencyjnego, spójne z ostatnio przedłożonym sprawozdaniem

dotyczącym krajowego wykazu dokumentów i informacji na temat gospodarki leśnej i jej intensywności;

- d) opis sposobu, w jaki przeprowadzono konsultacje z zainteresowanymi stronami i uwzględniono ich opinie;
- e) informacje na temat wskaźników zbiorów należy przygotować dla różnych możliwych scenariuszy polityki;
- f) opis sposobu, w jaki wszystkie poniższe elementy zostały uwzględnione w budowaniu poziomu referencyjnego:
 - (1) obszar objęty gospodarką leśną;
 - (2) emisje i pochłanianie związane z lasami i pozyskanymi produktami drzewnymi, jak pokazano w wykazach gazów cieplarnianych oraz odpowiednich danych historycznych;
 - (3) cechy lasu, w tym struktura klas wieku, długość przyrostów, rotacja i inne informacje dotyczące działalności związanej z gospodarką leśną w dotychczasowym scenariuszu postępowania;
 - (4) Wskaźniki historyczne i przyszłościowe zbiorów w podziale na zastosowania energetyczne i poza energetyczne.

Załącznik V: Funkcja rozpadu pierwszego stopnia i standardowe wartości czasu połowicznego rozpadu w odniesieniu do pozyskanych produktów drzewnych

Zagadnienia dotyczące metody

- Jeżeli nie jest możliwe rozróżnienie pomiędzy pozyskanymi produktami drzewnymi na gruntach zalesionych i zarządzanych gruntach leśnych, państwa członkowskie mogą same zdecydować o uwzględnieniu pozyskanych produktów drzewnych, zakładając, że wszystkie emisje i pochłanianie nastąpiły na zarządzanych gruntach leśnych.
- Pozyskane produkty drzewne w obiektach unieszkodliwiania odpadów stałych oraz produkty drzewne pozyskane w celach energetycznych rozlicza się zgodnie z metodą natychmiastowego utleniania.
- Państwo członkowskie przywozu nie rozlicza importowanych pozyskanych produktów drzewnych, niezależnie od ich pochodzenia (podejście ukierunkowane na produkcję).
- W przypadku wywozu pozyskanych produktów drzewnych dane właściwe dla poszczególnych krajów odnoszą się do wartości czasu połowicznego rozpadu i wykorzystania pozyskanych produktów drzewnych właściwych dla poszczególnych krajów przywozu.
- Wartości czasu połowicznego rozpadu właściwe dla poszczególnych państw, odnoszące się do pozyskanych produktów drzewnych wprowadzonych na rynek Unii, nie powinny odbiegać od wartości stosowanych przez państwo członkowskie przywozu.
- Państwa członkowskie mogą, wyłącznie do celów informacyjnych, przekazywać dane na temat udziału drewna wykorzystanego w celach energetycznych, które zostało przywiezione spoza Unii, oraz krajów pochodzenia takiego drewna.

Państwa członkowskie mogą stosować metody i wartości czasu połowicznego rozpadu właściwe dla poszczególnych krajów, zamiast metod i standardowych wartości czasu połowicznego rozpadu określonych w niniejszym załączniku, pod warunkiem że te metody i wartości są ustalane na podstawie przejrzystych i weryfikowalnych danych oraz że stosowane metody są przynajmniej równie szczegółowe i dokładne jak metody określone w niniejszym załączniku.

Funkcja rozpadu pierwszego stopnia, począwszy od $i = 1900$ do roku obecnego:

a)

$$C(i + 1) = e^{-k} \cdot C(i) + \left(\frac{(1 - e^{-k})}{k} \right) \cdot Inflow(i)$$

$$z C(1900) = 0.0$$

b) $\Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$

$$\Delta C(i) = C(i + 1) - C(i)$$

gdzie:

i = rok

$C(i)$ = zasoby węgla w rezerwuarze pozyskanych produktów drzewnych na początku roku i , przy Gg C

k = stała szybkości reakcji rozkładu pierwszego rzędu wyrażona wartością rok⁻¹

$(k = \ln(2)/HL \text{ } k = \ln(2)/HL)$, gdzie HL oznacza czas połowicznego rozpadu rezerwuaru pozyskanych produktów drzewnych w latach.)

$Inflow(i)$ = napływ do rezerwuaru pozyskanych produktów drzewnych w roku i , w Gg C na rok-1

$\Delta C(i)$ = zmiana zasobów węgla w rezerwuarze pozyskanych produktów drzewnych w roku i , w Gg C na rok-1

Standardowe wartości czasu połowicznego rozpadu:

„czas połowicznego rozpadu” oznacza liczbę lat niezbędną, aby ilość węgla zawarta w kategorii pozyskanych produktów drzewnych zmalała do połowy jej pierwotnej wartości; Standardowe wartości czasu połowicznego rozpadu (HL):

(a) 2 lata dla papieru

(b) 25 lat dla płyt drewnianych

(c) 35 lat dla tarcicy.

Państwa członkowskie mogą uzupełniać te kategorie o informacje na temat kory, pod warunkiem że dostępne dane są przejrzyste i weryfikowalne. Państwa członkowskie mogą również stosować charakterystyczne dla swojego państwa podkategorie w każdej z tych kategorii.

Załącznik VI Obliczanie poziomów tła dla zjawisk katastrofalnych

1. Do celów obliczania poziomu tła należy podać następujące informacje:

- a) historyczne poziomy emisji wywołanych zjawiskami katastrofalnymi;
- b) rodzaj(-e) zjawiska katastrofalnego uwzględnianego w oszacowaniu;
- c) łączne roczne szacunki emisji dla tych rodzajów zjawisk katastrofalnych za lata 2001–2020, w rozbiciu na kategorie rozliczeniowe gruntów;
- d) wykazanie, że zachowana jest spójność szeregów czasowych dla wszystkich odnośnych parametrów, w tym minimalnego obszaru, metody szacunków emisji, uwzględnienia rezerwuarów i gazów.

2. Poziom tła oblicza się jako średnią szeregu czasowego 2001–2020 z wyłączeniem wszystkich lat, w których zanotowano anormalne poziomy emisji, tj. z wyłączeniem wszystkich statystycznych wartości odstających. Identyfikacji statystycznych wartości odstających dokonuje się w następujący sposób:

- a) obliczyć średnią arytmetyczną i odchylenie standardowe pełnego szeregu czasowego 2001–2020;
- b) wyłączyć z szeregu czasowego wszystkie lata, w których roczne emisje wykraczają poza przedział wyznaczony dwukrotnością standardowego odchylenia od średniej;
- c) ponownie obliczyć średnią arytmetyczną i standardowe odchylenie szeregu czasowego 2001–2020 minus lata wyłączone w lit. b);
- d) powtarzać kroki b) i c) do momentu, aż nie będzie można znaleźć wartości odstających.

3. Po obliczeniu poziomu tła zgodnie z pkt 2 niniejszego załącznika, jeśli emisje w konkretnym roku w okresie 2021–2025 oraz 2026–2030 przekraczają poziom tła z pewnym marginesem, ilości emisji przekraczające poziom tła mogą zostać wyłączone zgodnie z art. 10. Margines ten jest równy poziomowi prawdopodobieństwa wynoszącemu 95 %.

4. Nie można wykluczyć następujących emisji:

- a) emisji pochodzących z tych działań – związanych z pozyskiwaniem drewna oraz pozyskiwaniem drewna z gruntów objętych zjawiskami katastrofalnymi – które zostały przeprowadzone na tych gruntach po wystąpieniu zjawisk katastrofalnych;
- b) emisji pochodzących z zalecanego wypalania, które odbyło się na tych gruntach w tym konkretnym roku okresu 2021–2025 lub 2026–2030;
- c) emisji na gruntach, które podlegały wylesianiu po wystąpieniu zjawisk katastrofalnych.

5. Wymogi informacyjne zgodnie z art. 10 ust. 2 obejmują:

- a) oznaczenie wszystkich obszarów gruntów dotkniętych zjawiskami katastrofalnymi w tym konkretnym roku sprawozdawczym, z uwzględnieniem ich położenia geograficznego, okresu i rodzajów zjawisk katastrofalnych;
- b) udowodnienie że do końca odpowiedniego okresu 2021–2025 lub 2026–2030 na gruntach, które zostały dotknięte zjawiskami katastrofalnymi i w odniesieniu do których emisje zostały wyłączone z rozliczania, nie wystąpiło wylesianie;

- c) opis weryfikowalnych metod i kryteriów, które będą stosowane do zidentyfikowania wylesienia na tych gruntach w kolejnych latach okresu 2021–2025 lub 2026–2030;
- d) w miarę możliwości opis, jakie środki państwo członkowskie podjęło, aby przeciwdziałać skutkom tych zjawisk katastrofalnych lub je ograniczyć;
- e) w miarę możliwości opis , jakie środki państwo członkowskie podjęło, aby rekultywować obszary dotknięte tymi zjawiskami katastrofalnymi.